

vis paa, hvor megen Gehalt der er i det ærede Medlems Beskyldning for, at jeg har misforstaaet eller misbrugt Tallene, og jeg kan forsikre det ærede Medlem for, at hvis Tiden tillod det, skulde jeg gennemgaa Materialet for ham og gøre det lige saa godt overalt.

Saa ved jeg ikke, med hvilken Ret det ærede Medlem sagde, at jeg meget ugerne vilde til at opgøre, hvor mange Penge Sukkerfabrikkerne havde tjent, det var meget nødigt, jeg gik til at indrømme, at de havde tjent 16 pCt. i Gennemsnit i 38 Aar og i det hele udbetalt 52 Mill. Kr. i Udbytte. Det ærede Medlem kunde dog ikke benægte det. Jeg gjorde ham opmærksom paa, at det var rigtige Tal. Maa jeg spørge det ærede Medlem: Hvor-naar har det ærede Medlem eller andre da tvunget mig til at fremkomme med de Oplysninger? Ikke med eet Ord har det ærede Medlem været inde paa den Slags Ting i Udvalget. Jeg har betragtet det som min Pligt at lægge Materialet til Rette, saaledes at man kunde se det, men det ærede Medlem har ikke set en Tøddel til det; det fremgaar altsaa ogsaa af Materialet. Saa sagde det ærede Medlem, at det vilde jeg forfærdelig nødig til. Det er nu første Gang, dette Punkt er omtalt mellem det ærede Medlem og mig. Hvordan kan det ærede Medlem saa komme med en saadan Beskyldning direkte mod mig for, at det var nødtvungent, at jeg gik med til det? Saa sagde det ærede Medlem, at hvis jeg endda i Betænkningen havde været vittig eller onskabsfuld, kunde han have tilgivet mig. Jeg takker for det, men Barnagtighed kan det ærede Medlem ikke taale, at der er andre end han selv der viser.

Jeg ser, jeg har sprunget over en enkelt af de Ting, det ærede Medlem anførte, lad os hellere tage det med, medens vi huske det. Det ærede Medlem var endnu en Gang vendt tilbage til en Udtalelse af mig i min Betænkning, som findes i Tillæg B. Sp. 2607—08, og sagde, at den var tendentiøs. Jeg har skrevet, at det har rimeligvis forbløffet Husmødrene, at Prisen i 1872 var 50 Øre, og nu er den ikke mere end 20, men jeg har ikke sagt noget om og ikke tænkt paa, om det var Husmødrene, der fyldte Landet med harmfulde Protester over „opskruede“ Priser og „vindesye Kapitalister“. Men de to Udtryk har jeg brugt. Det ærede Medlem bruger lige umiddelbart ovenpaa et Udtryk, som kunde sige, at det var maaske ikke saa meget Husmødrene som

andre Mennesker, jeg havde tænkt paa der. Han har noget efter brugt det Udtryk om Aktionærerne: „forslugne Vampyrer“. Det er den Slags Kraftudtryk, jeg har brugt et Par Stykker af i Gaaseøjne for at vise, hvorledes de Herrer, uden at have nogen som helst Bund under Fødderne, gaa og agitere med Begreber, som det ærede Medlem endnu ikke har faaet sig sat ind i, saa samtidig med, at han tror, at jeg bruger de nævnte Udtryk som mine egne, bruger han selv Udtrykket „forslugen Vampyr“, som om det var den rimeligste Ting af Verden. Det have de Lov til fra den Side, de maa for mig godt have Eneret paa den Slags Udtryk.

Saa er der Spørgsmaalet om, til hvilken Pris vi kunde overtage De danske Sukkerfabrikker. Det tror jeg, jeg vil gemme, idet jeg vil benytte nogle Minutter til at gennemgaa det ærede Medlems Betænkning en Smule nøjere, Punkt for Punkt. Det ærede Medlem begynder med at omtale „den monopoliserede Sukkerindustri“; han skylder stadig Bevis for, at det er en monopoliseret Sukkerindustri, det lader sig ikke bevise, men det skal jeg ikke opholde mig nærmere ved. Der kommer ogsaa mere af den Slags som „blodsugende Vampyrer“, „de brandskatte“ Folk „uden Sidestykke“! Er det ikke Agitation, maa jeg spørge, og det er ikke i Gaaseøjne som Citater fra anden Side. Saa komme vi til en Talopstilling, som er i Stand til at skjule visse Fejl. Det ærede Medlem er paa Tavlen, som findes i Tillæg B. Sp. 2673—74, inde paa, hvor meget Told og Afgift udgøre i nogle Aar før og efter 1908, men kommer ikke med et Ord ind paa, at det drejer sig om forskellige Sukkermængder. Det er en stigende Sukkermængde, der er Tale om; den begynder ved godt 80 kg og gaar op til godt 100 kg. Beskyttelsen er altsaa falden, samtidig med at Produktionsmængden er stegen, det kan meget godt give forøget Udbytte for Staten gennem Told og Afgift, og det har det gjort, men Tallene vise ikke det fjerneste om, at Beskyttelsen skulde være stegen eller falden. Tavlen øverst paa samme Side i Betænkningen har jeg allerede været inde paa, den angaar netop det, De danske Sukkerfabrikkers Import er gaaet ned; jeg henviser her til Noten Sp. 2631 i Tillæg B. Raffinaderibeskyttelsen har jeg lejlighedsvis omtalt.

Det ærede Medlem skriver saa med spærret Skrift, at Fabrikkerne i Læ af Toldbeskyttelsen have været i Stand til at forhøje Sukkerpriserne. Hvis dette Ud-